

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/39/2014
Identifikačné číslo spisu:	5713010404
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5713010404.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného W. N. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 15. októbra 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného W. N., ktoré podal proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. septembra 2013, sp. zn. 1To 82/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného W. N. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 18. júna 2013, sp. zn. 23T 15/2013, bol obvinený W. N. uznaný za vinného, v bode 1/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, v bode 2/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorých sa dopustil na skutkovom základe, že

1/

dňa 18. júna 2012 asi o 22.00 hod. v W., na Ul. Q. v byte č. XX, kde v tom čase býval spolu s Ing. V. G. ako druh a družka, ju po predchádzajúcej hádke napadol tak, že pri tom ako sedela na gauči ju viackrát udieral päťou do oblasti tváre, a až keď jej začala z nosa tiecť krv prestal, za také konanie sa jej ospravedlnil, odpustila mu, dňa 20. júna 2012 išla na ošetrenie, bola hospitalizovaná a tak svojím konaním obvinený Ing. V. G., nar. XX. I. XXXX bytom W., spôsobil zlomeninu nosa s posunom úlomkov, otras mozgu ľahkého stupňa, zranenia, ktoré si vyžiadali jej práceneschopnosť v trvaní 14 dní a bránili jej v obvyklom spôsobe života svojou bolestivosťou,

2/

taktiež po niekoľko mesačnej komunikácii prostredníctvom internetu a po osobnom zoznámení sa a nastahovaní k E. N., predtým Z., nar. X. F. XXXX, bytom W., kde bývala so synom W. Z., nar. XX. M. XXXX a dcérou X. Z., nar. XX. V. XXXX, ju obmedzoval tak, že si nesmela upravovať tvár, musela sa obliekať, ako sa jemu páčilo, nesmela nikomu telefonovať, navštevovať svoju matku, sledoval ju, kontroloval jej pohyb, často jej telefonoval do práce, doma sa zdržiaval v jej intímnej blízkosti,

fotografoval ju napriek jej nesúhlasu v chúlостivých situáciách, nemohla bez jeho prítomnosti komunikovať so svojimi deťmi, musela ho oslovovať ocinko a držať za ruku aj napriek tomu, že jej vulgárne nadával a ponižoval ju,

v presne nezistený deň na začiatku augusta 2012 ju fyzicky napadol na ul. M. R. Štefánika v Martine tak, že ju fackal, udieral päťami, najmä do vlasatej časti hlavy, záhlavia, vo fyzickom napádaní mu zabránil W. Z., ktorý sa matky zastal a spolu s neznámym mužom odvrátili útok W. N. na E. Z., menovaná zo strachu nevyhľadala lekárske ošetrovanie,

následne W. N. nútil E. Z. k sobášu a keď ona jeho návrh odmietala, vyhrážal sa, že udá na políciu jej syna W. pre fyzické napadnutie, aby bol syn daný do väzby, z čoho nadobudla obavu o syna, nakoľko voči nemu bolo vedené trestné stíhanie a udanie W. N. by mu mohlo priťažovať, taktiež sa jej vyhrážal, že ak si ho nezoberie za manžela, že ju zabije, že nikto iný ju nebude mať, keď následne priviedol do bytu policajtov a chcel to povedať na jej syna, že ho syn zbil, pričom to nebola pravda, donútil ju, že dňa 18. augusta 2012 s ním prišla zo strachu do obradnej siene galérie v Martine za účelom sobáša, avšak pred sobášiacim na otázku, či si ho zoberie za manžela, odpovedala „nie“ a zo sobášnej miestnosti ušla,

napriek odmietaniu ju obvinený W. N. neustále vyhľadával, telefonicky kontaktoval, v noci jej vybuchoval na dvere, hoci sa jej vyhrážal zabitím, prijala ho späť do bytu, urobila to však len zo strachu, že ublíži jej deťom, prípadne jej a z toho istého dôvodu dňa 8. septembra 2012 uzavrela s menovaným manželstvom a nenahlásila ho na políciu, po uzavretí manželstva ju naďalej kontroloval, kontaktoval ju telefonicky aj 50-krát za deň, popoludní ju vždy čakal pred reštauráciou, kde pracovala, vulgárne a oplzlo jej nadával, keď mu hovorila, že ho opustí, obrátil nôž proti sebe, naznačoval, že sa radšej zabije, menovaná sa bála, že fyzicky napadne nožom aj jej deti, prípadne ju, lebo jeho konanie bolo nevyspytateľné, zo strachu mu musela hovoriť, že ho miluje, keď mal záchvaty hnevu, strašne kričal, následne plakal, triasol sa, zatínal zuby, pričom sa ho bála, Zuzana Kováčova bola z toho psychicky vyčerpaná, unavená, žila v strachu a strese, nedokázal sa obvineného W. N. zbaviť, keďže bola stále sledovaná a s políciou sa preto skontaktoval jej syn W. Z..

Za to bol obvinenému uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne súd zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T 26/2013, z 5. marca 2013, právoplatný dňa 5. marca 2013, ktorým bol obvinený uznaný za vinného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený W. N..

Krajský súd v Žiline uznesením zo 17. septembra 2013, sp. zn. 1To 82/2013, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného W. N. zamietol ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal, prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Gabriely Reichovej, dovolanie obvinený W. N.. Dovolanie podal z dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený namietal, že uznesenie odvolacieho súdu nemá oporu vo

vykonaných dôkazoch, tieto súd vyhodnotil v rozpore so základnými zásadami platného trestného práva hmotného i procesného. Rozhodnutie týkajúce sa skutku ustáleného v bode 2/ rozsudku sa opiera o svedeckú výpoveď poškodenej E. N. a jej syna W. Z.. Súd pri rozhodovaní o vine nevychádzal zo zásady in dubio pro reo, neumožnil vykonať obvineným navrhované dôkazy (výsluch svedkyne E. N., vyžiadanie správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žilina, týkajúca sa zmeny dokladov poškodenej v súvislosti so zmenou jej mena po uzatvorení manželstva).

Obvinený dovolaním namietal, aj že mu bol uložený neprimerane prísny trest, keď súd nezohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť jeho priznanie, ale zohľadnil priťažujúcu okolnosť, že spáchal viaceré trestné činy, čo malo za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby, v rámci ktorej mu súd trest ukladal.

Domáhal sa preto:

- aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon, a to v neprospech obvineného,
- aby podľa § 386 ods. 2 zrušil rozsudok Okresného súdu Martin z 18. júna 2013, sp. zn. 23T 15/2013, a tiež uznesenie Krajského súdu Žilina zo 17. septembra 2013, sp. zn. 1To 82/2013,
- aby podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Martin, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na podklade podaného dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací primárne zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané osobou oprávnenou, v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože je zrejmé, že nie sú dané dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

Dôvod dovolania podľa písm. g/ § 371 ods. 1 Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno však ním napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť len v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Obvinený N. dôvod dovolania podľa písm. g/ § 371 ods. 1 Tr. por. videl najmä v tom, že súdy nevykonali dokazovanie v potrebnom rozsahu, keď neakceptovali jeho návrhy na doplnenie dokazovania, dôkazy, ktoré vykonali, hodnotili v rozpore so základnými zásadami trestného konania a nevychádzali tiež zo zásady „v pochybnostiach v prospech“ obvineného. Neuvedol však, v ktorom konkrétnom procesnom ustanovení vidí porušenie zákona pri vykonávaní jednotlivých dôkazov, preto z obsahu jeho dovolania je zrejmé, že on v skutočnosti ani nenamieta zákonnosť postupu pri vykonávaní dôkazov, ale pod tento dovolací dôvod sa snaží podriať námietku voči rozsahu vykonaného dokazovania a spôsobu hodnotenia dôkazov súdom.

Porušenie zákona z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený N. videl v tom, že oba konajúce súdy nesprávne hodnotili existujúce poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, čo viedlo k uloženiu neprimerane prísneho trestu.

Aj v prípade tohto dovolacieho dôvodu, dovolacie námietky obvineného smerovali k tomu, že namietal spôsob hodnotenia skutkových okolností, týkajúcich sa existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V tejto súvislosti je preto potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého

stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i / Tr. por.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., preto dovolací súd bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí, dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.